ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 22ας Ἰουλίου 1982

περί τῆς ἐνισχύσεως πού χορήγησε ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση σέ ἐπιχείρηση μεταποιήσεως χαρτονιοῦ

(Τό κείμενο στήν ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(82/653/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο,

ἀφοῦ ἔταξε, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, στούς ἐνδιαφερόμενους προθεσμία νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους καί ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση ἀποφάσισε νά παρέμβει ὑπέρ ἐπιχειρήσεως μεταποίησης χαρτονιοῦ στό Leeuwarden· ὅτι ἡ παρέμβαση αὐτή ἔλαβε τή μορφή συμμετοχῆς 4 000 000 Fl στό κεφάλαιο τῆς ἐπιχείρησης ἀπό δημοσίου δικαίου ἑταιρεία μέ περιφερειακό χαρακτήρα, τήν Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (NOM)·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἀπευθύνθηκε στήν ὁλλανδική κυβέρνηση μέ τέλεξ στίς 20 Ὀκτωβρίου 1980 ὑπενθυμίζοντας στήν ἐν λόγω κυβέρνηση τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν γι' αὐτήν ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐκ τῶν προτέρων κοινοποίηση τῶν σχεδίων ἐνισχύσεων·

ὅτι στήν ἀπάντησή της στήν Ἐπιτροπή, στίς 5 Δεκεμβρίου 1980, ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση ἔδωσε ὁρισμένες πληροφορίες γιά τήν ἐν λόγω παρέμβαση ὑπογραμμίζοντας ὅτι ἡ παρέμβαση αὐτή, κατά τή γνώμη της, δέν συνιστοῦσε ἐνίσχυση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν συμμερίζεται τήν ἄποψη αὐτή, καί ἀποφάσισε στίς 22 Ἰουλίου 1981 νά κινήσει τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις πού χορήγησε ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση· ὅτι, στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας αὐτῆς, ἔταξε στήν ὁλλανδική κυβέρνηση προθεσμία νά ὑποβάλει τίς παρατηρήσεις της πρίν ἀπό τίς 11 Σεπτεμβρίου 1981· ὅτι ἡ προθεσμία αὐτή παρατάθηκε γιά δύο ἑβδομάδες, καί καθορίστηκε γιά τίς 25 Σεπτεμβρίου 1981· ὅτι ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση διαβίβασε τίς παρατηρήσεις της στήν Ἐπιτροπή στίς 26 Ὀκτωβρίου 1981, δηλαδή ἐκτός τῆς ταχθείσας προθεσμίας·

ὅτι, στό πλαίσιο τῶν διαβουλεύσεων τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ κυβερνήσεις δύο Κρατῶν μελῶν γνωστοποίησαν στήν Ἐπιτροπή ὅτι συμμερίζονταν τίς ἀνησυχίες της γιά τήν ἐπίδραση τῶν ὁλλανδικῶν ἐνισχύσεων στόν ἐνδοκοινοτικό ἀνταγωνισμό·

ὅτι δύο ὀργανώσεις τοῦ τομέα μεταποίησης τοῦ χαρτονιοῦ, ἡ μία βελγική καί ἡ ἄλλη ὁλλανδική, κατέθεσαν καταγγελίες στήν Ἐπιτροπή ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές καθιστοῦν ἐμφανεῖς τίς στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού προκύπτουν ἀπό τήν παρέμβαση τῆς ὁλλανδικῆς κυβέρνησης·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση τῆς ὁλλανδικῆς κυβέρνησης, στή συγκεκριμένη περίπτωση, μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρτῶν μελῶν καί νά νοθεύσει ἤ νά ἀπειλήσει νά νοθεύσει τόν ἀνταγωνισμό κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, εὐνοώντας τήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση ἤ τήν παραγωγή της·

ὅτι ἡ ἀπαγόρευση τῶν ἐνισχύσεων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ μπορεῖ νά ἐφαρμοσθεῖ στίς εἰσφορές σέ κεφάλαιο πού παραγματοποιοῦνται τόσο ἀπό τήν κεντρική διοίκηση ὅσο καί σ' αὐτές πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τήν τοπική αὐτοδιοίκηση ἤ ἄλλα δημόσια ὄργανα·

ὅτι ἡ οἰκονομική διάρθρωση τῆς ἐπιχείρησης, πού εἶχε ἄμεση ἀνάγκη νά προβεῖ σέ ἐπενδύσεις ἀντικατάστασης, καί ἡ ὑπερδυναμικότητα στόν τομέα τῆς μεταποίησης τοῦ χαρτονιοῦ συνιστοῦσαν μειονεκτήματα πού δέν ἐπέτρεπαν νά πιθανολογηθεῖ τό γεγονός ὅτι ἡ ἐπιχείρηση μπορεῖ νά βρεῖ τά ἀπαραίτητα ποσά γιά τήν ἐπιβίωσή της στίς ἰδιωτικές ἀγορές κεφαλαίων·

ὅτι ἡ κατάσταση τῆς ἐν λόγω ἀγορᾶς δέν ἐπιτρέπει, λογικά, τήν ἐλπίδα ὅτι μιά ἐπιχείρηση πού βρίσκεται στήν ἀνάγκη νά προβεῖ ἐπειγόντως σέ σημαντική ἀναδιάρθρωση θά μπορεῖ νά ἐπιτύχει ἐπαρκή ροή κεφαλαίων (cash-flow), γιά νά χρηματοδοτήσει τίς ἐπενδύσεις ἀντικατάστασης πού εἶναι ἀπαραίτητες, ἀκόμη καί ἄν τῆς χορηγεῖται ἡ προβλεπόμενη ἐνίσχυση·

ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει, καταρχήν, τό ἀσυμβίβαστο, πρός τήν κοινή ἀγορά, τῶν ἐνισχύσεων πού δέν πληροῦν τά κριτήρια πού ἀναφέρει· ὅτι οἱ παρεκκλίσεις ἀπό τό ἐν λόγω ἀσυμβίβαστο, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, καθορίζουν τούς στόχους πού ἀκολουθοῦνται γιά τό συμφέρον τῆς Κοινότητας, καί ὄχι μόνο γιά τό συμφέρον τοῦ δικαιούχου τῆς ἐνίσχυσης· ὅτι οἱ παρεκκλίσεις αὐτές πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν αὐστηρά κατά τήν ἐξέταση κάθε προγράμματος ἐνίσχυσης περιφερειακοῦ ἤ τομεακοῦ χαρακτήρα, ἤ κάθε ἀτομικῆς περίπτωσης ἐφαρμογῆς καθεστώτων γενικῶν ἐνισχύσεων, καί εἰδικότερα ὅτι οἱ παρεκκλίσεις αὐτές ἐφαρμόζονται μόνο στίς περιπτώσεις πού ἡ Ἐπιτροπή μπορεῖ νά διαπιστώσει ὅτι, χωρίς τήν ἐνίσχυση, ἡ λειτουργία τῆς ἀγορᾶς δέν θά ἐπέτρεπε αὐτή ἡ ἴδια στίς δικαιούχους ἐπιχειρήσεις νά υἱοθετήσουν συμπεριφορά πού θά μποροῦσε νά συμβάλει στήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους πού ἐπιδιώκουν οἱ παρεκκλίσεις αὐτές·

ὅτι ἡ χορήγηση τοῦ πλεονεκτήματος τῶν ἐν λόγω παρεκκλίσεων σέ ἐνισχύσεις πού δέν συνεπάγονται τέτοιο ἀντιστάθμισμα θά εἶχε ὡς συνέπεια νά ἐπηρεασθοῦν οἱ συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί νά νοθευθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός, χωρίς αὐτό νά διακιολογεῖται μέ κανέναν τρόπο ἀπό τό κοινοτικό συμφέρον, καί θά εἶχε ἀκόμη ὡς συνέπεια τήν χορήγηση ἀδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, ὅταν ἐφαρμόζει τίς ἀρχές πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω κατά τήν ἐξέταση περιπτώσεων ἐνισχύσεων, πρέπει νά βεβαιώνεται· ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τή δικαιοῦχο ἐπιχείρηση, ὑπάρχει ἀντάλλαγμα πού δικαιολογεῖ τή χορήγηση τῆς ἐνίσχυσης, μέ τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν προώθηση τῆς ὑλοποίησης ἑνός ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι, ὅταν δέν μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ αὐτό, εἶναι φανερό ὅτι ἡ ἐνίσχυση δέν συμβάλλει στήν πραγματοποίηση τῶν στόχων πού ἐπιδιώκουν οἱ παρεκκλίσεις, ἀλλά χρησιμεύει γιά τή βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης τῆς σχετικῆς ἐπιχείρησης·

ὅτι, στή συγκεκριμένη περίπτωση, ἡ ὕπαρξη παρόμοιου ἀνταλλάγματος δέν φαίνεται νά ὑπάρχει, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐπιχείρηση πού εἶναι δικαιοῦχος τῆς ἐνίσχυσης·

ὅτι, στήν πραγματικότητα, ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση δέν μπόρεσε νά δώσει καί ἡ Ἐπιτροπή δέν μπόρεσε νά βρεῖ, καμιά δικαιολογία πού νά ἐπιτρέπει τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τούς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή τῶν παρεκκλίσεων πού προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ·

ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 ὑπό α καί γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις πού προορίζονται νά εὐνοήσουν ἤ νά διευκολύνουν τήν ἀνάπτυξη ὁρισμένων περιοχῶν, πρέπει νά θεωρηθεῖ ὅτι ἡ περιοχή Leeuwarden δέν εἶναι περιοχή στήν ὁποία ἐπικρατεῖ «ἀσυνήθως χαμηλό βιοτικό ἐπίπεδο» ἤ «σοβαρή ὑποαπασχόληση», κατά τήν ἔννοια τῆς παρέκκλισης τῆς περίπτωσης α· ὅτι τό ποσοστό ἀνεργίας στήν περιοχή τοῦ Leeuwarden ἀντιστοιχεῖ γενικά στό μέσο ποσοστό πού ὑπάρχει στήν Κοινότητα· ὅτι, σχετικά μέ τήν παρέκκλιση τῆς περίπτωσης γ, ἡ ἐνίσχυση τῆς ὁλλανδικῆς κυβέρνησης δέν παρουσιάζει τά ἀπαραίτητα χαρακτηριστικά γιά νά συμβάλει στήν ἀνάπτυξη ὁρισμένων οἰκονομικῶν περιοχῶν ὅπως προβλέπει ἡ διάταξη αὐτή·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση δέν περιέχει κανένα στοιχεῖο πού νά τή χαρακτηρίζει σχέδιο «κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος» ἤ πού νά μπορεῖ νά ἐπανορθώσει μιά «σοβαρή διατάραξη τῆς οἰκονομίας» ἑνός Κράτους μέλους, ἡ προώθηση τῆς ὁποίας νά δικαιολογεῖ παρέκκλιση βάσει τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι οἱ Κάτω Χῶρες ἀνήκουν στίς κεντρικές περιοχές τῆς Κοινότητας, δηλαδή σ' αὐτές πού δέν γνωρίζουν, σέ κοινοτικό πλαίσιο, τά πιό σοβαρά κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀποτελοῦν περιοχές ὅπου ὁ κίνδυνος ὑπερβολικῶν ἐνισχύσεων εἶναι ἰδιαίτερα πραγματικός καί ὅπου περισσότερο ἀπό παντοῦ κάθε ἐνίσχυση θά μποροῦσε νά ἐπηρεάσει τίς συναλλαγές μεταξύ Κρατῶν μελῶν· ὅτι ἐξάλλου, στίς διαθέσιμες κοινωνικοοικονομικές πληροφορίες γιά τίς Κάτω Χῶρες, δέν ὑπάρχουν στοιχεῖα πού νά ὁδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχει σοβαρή διατάραξη τῆς οἰκονομίας τους ἔτσι ὅπως ὁρίζεται στή συνθήκη·

ὅτι ἡ παρέμβαση τῆς ὁλλανδικῆς κυβέρνησης δέν ἔχει σκοπό νά ἀντιμετωπίσει μιά τέτοια κατάσταση·

ὅτι, τέλος, σχετικά μέ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 ὑπό γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ ὑπέρ «ἐνισχύσεων πού προορίζονται γιά τήν διευκόλυνση τῆς ἀνάπτυξης ὁρισμένων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων», ἡ ἐξέλιξη τοῦ τομέα μεταποίησης τοῦ χαρτονιοῦ ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι ἡ διατήρηση τῆς δυναμικότητας παραγωγῆς μέσων κρατικῶν ἐνισχύσεων δέν φαίνεται ἐπιθυμητή γιά τό κοινό συμφέρον· ὅτι, ἐξάλλου, οἱ προοπτικές ἀνάπτυξης τοῦ τομέα μεταποίησης τοῦ χαρτονιοῦ δέν ἐπιτρέπουν τή σκέψη ὅτι ἡ προβλεπόμενη ἐνίσχυση δέν θά ἀλλοιώσει τίς συναλλαγές κατά τρόπο ἀντίθετο μέ τό κοινό συμφέρον·

ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἡ προαναφερομένη ἐνίσχυση τῆς ὁλλανδικῆς κυβέρνησης δέν πληροῖ τούς ἀπαραίτητους ὅρους γιά νά τύχει μιᾶς τῶν παρεκκλίσεων πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 τοῦ ἄθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Ἡ ἐνίσχυση ἐπιχείρησης τοῦ τομέα μεταποίησης τοῦ χαρτονιοῦ, πού χορηγεῖται ἀπό τήν ὁλλανδική κυβέρνηση, ἡ ὁποία πληροφόρησε σχετικά τήν Ἐπιτροπή μέ

τέλεξ τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1980, εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν κοινή ἀγορά, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἄρθρο 2

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ἀπόφασης, σχετικά μέ τά μέτρα πού ἔχει λάβει, γιά νά ἀποφύγει ὥστε ἡ χορηγούμενη ἐνίσχυση νά συνεχίσει νά ἔχει συνέπειες πού ὁδηγοῦν σέ στρέβλωση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στό μέλλον, ἰδίως ἀπέναντι στίς ἐπιχειρήσεις τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 22 Ἰουλίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς